

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

- Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

- În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2014 – ArcelorMittal Hamburg și alții/Comisia

(Cauza T-235/14)

(2014/C 223/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Germania), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Germania), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Germania) și ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamantele consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

- Reclamantele susțin în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ele susțin în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamantele.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

- În plus, reclamantele invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Ațiune introdusă la 16 aprilie 2014 – Kronotex și alții/Comisia

(Cauza T-236/14)

(2014/C 223/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Germania), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) și K Face GmbH (Heiligengrabe) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană